

Sobota 2. apríla 2016

Text: L 24, 6. 34

⁶Niet Ho tu, ale vstal. Rozpomeňte sa, ako vám hovoril, keď bol ešte v Galilei,

³⁴Títo hovorili: Vskutku, vstal Pán a ukázal sa Šimonovi.

Piesne: ES č. 145, 617

Zamyslenie nad Božím slovom:

Aká d'aleká je cesta od zvesti po vieru človeka! Od chvíle, keď počujeme slovo o Vzkriesenom, po radostnú chvíľu, keď sa nám v srdci ozve: Ježiš vstal, žije, je živým Pánom – je mojím Pánom. V tejto, pre duchovný život ťažkej dobe sa nám môže zdať, že práve to je dnes výnimočné. Totiž, že v hluku sveta omnoho ťažšie môžeme počuť slovo Vzkrieseného. Že slovo života zaniká, je utlmené, akoby sa len tíško kdesi z kúta ozývalo – a tak aj do srdca ťažšie môže vstúpiť. A predsa učeníci Pána Ježiša sú pre nás živým príkladom toho, že viera v srdciach sa nie vždy rodí razom. Všimnime si tú slávnú nedeľu. Kristus vstal nadránom. Ženy prišli k hrobu a ako prvé uvideli prázdny hrob. Prvé boli konfrontované so svedectvom. Najprv nič nevedia, potom stretnú anjelov, ktorí im to zvestujú. Mária Magdaléna stretne samotného Pána Ježiša – a tak zvesť o Vzkriesenom vniká pomaly do ich srdc. Zvesť o tom, že hrob je prázdny, je taká úžasná, že ju musia ísť povedať ostatným. Idú – nie, priam bežia – za učeníkmi a zvestujú im: Hrob je prázdny! Správa či svedectvo žien sa dostane k učeníkom, zamknutým v malej miestnosti. Tá nedeľa, nedeľa Pánovho vzkriesenia i oslávenia, je pozoruhodná práve tým, že učeníci stretnú vzkrieseného Pána až večer. Ráno dostali zvesť – a večer stretli vzkrieseného Krista. Celá nedeľa vyplnená premýšľaním, vyplnená radostnou, a predsa takou neveriteľnou zvesťou. Nič iné nemali, iba slovo žien. Ba ešte aj svedectvo Petra a Jána o prázdnom hrobe. Ale stačilo to? Prečo sa Pán Ježiš nezjavil najprv im? Prečo nebola jeho prvá zastávka práve pri nich, zamknutých v miestnosti? Prečo ich nechal čakať? Náš Pán Ježiš chce svojich učeníkov – a tak aj nás – naučiť, že to, čo je pre vieru potrebné, je slovo o Vzkriesenom. Pre vieru je potrebné počuť zvesť a prijať ju do svojho srdca. Uveriť jej a postaviť na nej svoj život. Prehodnotiť podľa nej svoje hodnoty, postoje, ciele života.

Drahí priatelia, keď pôjdete zajtra do chrámu a budete počuť zvesť o Vzkriesenom, nechajte, nech táto zvesť na vás pôsobí. Neprepočujte ju. Venujte správe o vzkriesení náležitú pozornosť. Premýšľajte nad ňou. Buďte ako učeníci, ktorí zvažujú, premýšľajú, zo všetkých možných uhlov obracajú to, čo počuli ráno. Tak je potrebné počúvať slovo Božie, aby vykonalo to, čo vykonať má – teda aby vzbudilo vieru a aby opäť každý z nás sám v srdci vyznával: Kristus žije! Amen.

Modlitba:

„Moja sila a pieseň je Hospodin, On sa mi stal záchranou. Hlas plesania a spásy v stanoch spravodlivých: Pravica Hospodinova dokázala silu! Pravica Hospodinova je vyvýšená, pravica Hospodinova dokázala silu! Neumriem, ale budem žiť a hlásať budem skutky Hospodinove.“ (Ž 118, 14 – 17) Amen.

Mgr. Ján Ruman, zborový farár v CZ ECAV Veľký Krtíš (NOS)